

клони, тъй че подъ сѣнката му могат да се подслонятъ птичкитѣ небесни.

33. И съ много такива притчи имъ повѣдваше словото, както можеха да слушатъ.

34. И безъ притчи не имъ говорѣше, а на ученицитѣ Си разясняваше насамѣ всичко.

35. Него день вечерѣта имъ казва: да минаемъ на отсрѣщната страна.

36. И като распуснаха народа, взеха Го съ себе си, както бѣше въ кораба; имаше и други лодки съ Него.

37. И подигна се голѣма буря; вълнитѣ биеха въ кораба, тъй че той вече се пълнѣше съ вода.

38. А Той бѣше заспалъ при кърмилото на възглавница. Будятъ Го и Му казватъ: Учителю, нима не Те е грижа, че загиваме?

39. И като се събуди, запрѣти на вѣтъра и казва на морето: млѣкни, прѣстани! И вѣтърътъ утихна, и настана голѣма тишина.

40. И имъ рече: що сте тъй страховливи? Какъ нѣмате вѣра!

41. И обзе ги голѣмъ страхъ, и казваха помежду си: кой ли е Този, та и вѣтърътъ, и морето Му се покоряватъ?

ГЛАВА 5.

И прѣминаха отвъдъ морето, въ страната Гадаринска.

2. И когато излѣзе отъ кораба, на часътъ Го срѣщна единъ чловѣкъ, излѣзълъ отъ гробищата и хванатъ отъ нечистъ духъ;

(33) Мат. 13, 34. (35) Мат. 8, 23. Лук. 8, 22. (39) Иов. 26, 12. Псал. 88, 10. — Гл. 5. (1) Мат. 8, 28. Лук. 8, 26,